

(ร่าง)

พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกนิยาม “วิชาชีพเวชกรรม” “ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม” และ “สมาชิก” และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้ ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525(หลักเกณฑ์ข้อ 1)

“วิชาชีพเวชกรรม” หมายความว่า วิชาชีพที่กระทำต่อมนุษย์ที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตซึ่งต้องอาศัยองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ในการบริหารเวชกรรม รวมทั้งการอื่นใดที่กำหนดในข้อบังคับแพทยสภา”

“ผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม” หมายถึง ผู้บริหารเวชกรรมที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และไม่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค”

“สมาชิก” หมายความว่า บุคคลที่มีคุณสมบัติของสมาชิกแพทยสภาประเภทสามัญ และประเภทวิสามัญที่มีสัญชาติไทย”

มาตรา 4 ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้ ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525(หลักเกณฑ์ข้อ 2)

““**บริหารเวชกรรม**” หมายความว่า การดูแลรักษา บำบัดโรคหรือความเจ็บป่วยทั้งทางกายและจิต การช่วยชีวิตในภาวะวิกฤติของมนุษย์ การป้องกันโรค การสร้างเสริมสุขภาพ การฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้วยวิชาชีพเวชกรรม อันรวมถึง การผดุงครรภ์ การปรับสายตาด้วยการให้แว่น การผ่าตัดเลเซอร์และเลนส์สัมผัส การแทงเข็มหรือฝังเข็มเพื่อบำบัดโรคหรือระงับความรู้สึก การจัดและจ่ายยาหรือวัตถุหรือชีววัตถุสำหรับผู้ป่วยของตน การกระทำทางศัลยกรรม การใช้รังสีหรือคลื่นใดๆ ตลอดจนการเจาะหรือผ่าตัด การใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือแพทย์ การให้ยาหรือสารอื่นหรือการสอดใส่วัตถุใดๆ เข้าไปในร่างกายมนุษย์ การคุมกำเนิด การช่วยการเจริญพันธุ์ การเสริมสวยด้วยศัลยกรรมและเวชศาสตร์ความงาม การชะลอวัย การบำรุงร่างกาย การให้คำแนะนำปรึกษา การควบคุมการปฏิบัติงานหรือวิธีการอื่นใดทางการแพทย์ การตรวจ การวินิจฉัย การกระทำต่อร่างกายของมนุษย์ที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตให้ได้มาซึ่งชิ้นส่วนของร่างกายมนุษย์ หรือสิ่งส่งตรวจทางการแพทย์ และการตรวจทางห้องปฏิบัติการ เพื่อการวินิจฉัยโรค การตรวจวินิจฉัยทางนิติเวชวิทยา รวมทั้งการให้การปรึกษาหรือรักษาทางโทรเวช

“**คณบดี**” หมายความว่า คณบดีของคณะแพทยศาสตร์ทั้งรัฐบาล และเอกชน ผู้อำนวยการวิทยาลัยแพทยศาสตร์หรือตำแหน่งอื่นใดตามมติแพทยสภา

“การปรึกษาหรือการรักษาทางโทรเวช ” หมายความว่า การปรึกษาหรือการรักษาเกี่ยวกับวิชาชีพเวชกรรมทางไกลระหว่างผู้ให้การปรึกษากับผู้รับการปรึกษาซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมกับผู้ป่วยหรือญาติทางโทรศัพท์หรือด้วยระบบการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ

“การจัดและจ่ายยาหรือวัตถุ หรือชีววัตถุสำหรับผู้ป่วยของตน” หมายความว่า การจัดและจ่ายยาหรือวัตถุ หรือชีววัตถุเพื่อการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสำหรับผู้ป่วยในความรับผิดชอบของตน ทั้งนี้ในสถานพยาบาลหรือวิธีการอื่นใด เพื่อผู้ป่วยของตน

“จริยธรรมวิชาชีพเวชกรรม” หมายความว่า แนวทางที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมควรประพฤติปฏิบัติ ในการบริหารเวชกรรมผู้เกี่ยวข้องอันเกิดขึ้นจากคุณธรรมในผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และตามข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ มติหรือการอื่นใดตามที่คณะกรรมการกำหนด

“มาตรฐานวิชาชีพเวชกรรม” หมายความว่า มาตรฐานของการประกอบวิชาชีพเวชกรรมภายใต้ ความสามารถและข้อจำกัดตามภาวะ วิสัยและพฤติการณ์ที่มีอยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ

“การประพัตติผิดจริยธรรม” หมายความว่า การประพัตติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม ของผู้ถูกร้องเรียนที่ผิดต่อข้อบังคับ หรือประกาศ หรือกำหนดอื่นใดของแพทยสภาที่ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

“คณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริง” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ แต่งตั้งตามกฎหมายวิชาชีพเวชกรรม มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอาญา และมีอำนาจหน้าที่สืบสวน และเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ หรือมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใดๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานเพื่อประโยชน์แห่ง การแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประพัตติผิดจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม

“การแสวงหาข้อเท็จจริง” หมายความว่า การที่คณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงดำเนินการ สืบสวนเพื่อหาพยานหลักฐานจากบุคคล พยานเอกสาร หรือวัตถุพยานเกี่ยวกับการประพัตติผิดจริยธรรมของ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษ แล้วทำรายงานพร้อมความเห็นเสนอต่อ คณะกรรมการเพื่อพิจารณา

“คณะกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรม” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ แต่งตั้งตามกฎหมายวิชาชีพเวชกรรม มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอาญา และมีอำนาจหน้าที่สอบสวน และเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ หรือมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใดๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุพยานเพื่อประโยชน์ในการ พิจารณาคดีจริยธรรม

“การพิจารณาคดีจริยธรรม” หมายความว่า การที่คณะกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรม เตรียมการและดำเนินการสอบสวนคดีจริยธรรม แล้วสรุปผลและเสนอสำนวนการพิจารณาคดีจริยธรรมพร้อม ความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

“คณะกรรมการกลั่นกรองคดีจริยธรรม” หมายถึง คณะอนุกรรมการที่มีการแต่งตั้งตาม กฎหมายวิชาชีพเวชกรรม มีหน้าที่กลั่นกรองรายงานพร้อมความเห็นของคณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริง และสำนวนการพิจารณาคดีจริยธรรมพร้อมทั้งความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรม เสนอ คณะกรรมการพิจารณาเพื่อมีมติหรือวินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความใน (1) (2) (3) (4) (5) (6) และ (7) ของมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน(หลักเกณฑ์ข้อ 3)

“มาตรา 7 แพทยสภามีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ควบคุมก่อน ระหว่าง และหลังการประกอบวิชาชีพเวชกรรมให้ถูกต้องตามจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพเวชกรรม
- (2) ส่งเสริม การศึกษา การอบรม และการวิจัย เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพเวชกรรมให้ถูกต้องตามจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพเวชกรรม
- (3) ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- (4) ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ความรู้และการศึกษาเกี่ยวกับ การบริหารเวชกรรมแก่ประชาชนและองค์กรอื่น
- (6) ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพเวชกรรม
- (7) เป็นผู้แทนของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในประเทศไทย”

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน(หลักเกณฑ์ข้อ 4)

“มาตรา 8 แพทยสภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) รับขึ้นทะเบียน ออกใบอนุญาต และต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- (2) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และอนุญาตขอพักใช้ใบอนุญาตของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเป็นการชั่วคราวหรือถาวร
- (3) รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาแพทยศาสตร์ หนังสืออนุมัติ หรือวุฒิปัตร์ในวิชาชีพเวชกรรม ประกาศนียบัตรเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพเวชกรรมของสถาบัน หรือหน่วยงานทางการแพทย์ทั้งภาครัฐและเอกชน
- (4) รับรองหลักสูตรต่าง ๆ สำหรับการฝึกอบรมวิชาชีพเวชกรรมหรือการประกอบวิชาชีพเวชกรรมของสถาบันทางการแพทย์ สถานพยาบาลหรือหน่วยงานทางการแพทย์ทั้งภาครัฐและเอกชน
- (5) รับรองวิทยฐานะของสถาบันทางการแพทย์ สถานพยาบาลหรือหน่วยงานทางการแพทย์ทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ทำการฝึกอบรมใน (4)
- (6) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิปัตร์แสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ และออกประกาศนียบัตรหรือหนังสือแสดงวุฒิอื่น ๆ ในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- (7) สั่งระงับหรือจำกัดขอบเขตของการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับแพทยสภา
- (8) อำนาจหน้าที่อื่นตามมติของคณะกรรมการแพทยสภาหรือตามกฎหมายอื่นบัญญัติไว้”

มาตรา 7 ให้เพิ่มเติมความ (5) ในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 ดังนี้
.....(หลักเกณฑ์ข้อ 5)

“(5) รายได้อื่นๆ นอกจาก (1)-(4)”

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ข้อความ
ดังต่อไปนี้แทน(หลักเกณฑ์ข้อ 6)

“มาตรา 11 สมาชิกแพทยสภา มี 2 ประเภทดังนี้

- (1) สมาชิกประเภทสามัญ
- (2) สมาชิกประเภททวิสามัญ”

มาตรา 9 ให้เพิ่มเติมความในมาตรา 11/1 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 ดังต่อไปนี้แทน
.....(หลักเกณฑ์ข้อ 7)

“มาตรา 11/1 สมาชิกประเภทสามัญ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) บุคคลที่มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (3) ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรหรือหนังสือรับรองสำเร็จการศึกษาแพทยศาสตรบัณฑิตในสถาบันการศึกษาที่แพทยสภารับรองทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ
- (4) ต้องได้รับหนังสือรับรองผลการสอบ โดยสอบผ่านการประเมินทุกขั้นตอนตามข้อบังคับของแพทยสภา
- (5) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหาย ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
- (6) ไม่เคยต้องโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่าจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
- (7) ไม่เป็นผู้มีจิตบกพร่อง โรครจิต หรือจิตฟั่นเฟือน
- (8) ไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับแพทยสภา”

บุคคลที่มีสัญชาติอื่นอาจเป็นสมาชิกตามวรรคหนึ่งได้ ถ้ามีคุณสมบัติ (2)-(8) และที่ประชุมคณะกรรมการมีมติเอกฉันท์ให้ผู้นั้นเป็นสมาชิกดังกล่าวได้

มาตรา 10 ให้เพิ่มเติมความในมาตรา 11/2 แห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 ดังต่อไปนี้แทน
.....(หลักเกณฑ์ข้อ 8)

“มาตรา 11/2 สมาชิกประเภททวิสามัญต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) คุณสมบัติทั่วไป
 - (ก) คุณสมบัติตามมาตรา 11/1 (1) (2) (3) (5) (6) (7) และ (8)

(ข) ได้รับใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพเวชกรรมจากต่างประเทศที่ยังไม่หมดอายุในวันสมัคร

(ค) ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาใดสาขาหนึ่งทางการแพทย์ จากสถาบันการศึกษาต่างประเทศที่แพทยสภารับรอง

(ง) ใ้ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั่วคราวในสถานพยาบาลของรัฐ หรือสภากาชาดไทย เป็นเวลารวมกันแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

(2) คุณสมบัติเฉพาะก่อนเข้าปฏิบัติงานในสถานพยาบาลของรัฐ หรือสภากาชาดไทย

(ก) ได้รับหนังสือรับรองจากสถานพยาบาลที่ตนปฏิบัติงาน

(ข) ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถจากมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสมาคมที่เกี่ยวข้องกับ (1) ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายโดยให้คณะกรรมการฝึกอบรมและสอบความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมเป็นผู้ประเมินความรู้ความสามารถ

สมาชิกวิสามัญที่ได้ปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง (2) เป็นระยะเวลารวมกันไม่น้อยกว่าสองปีและต้องมีหนังสือรับรองจากสถานพยาบาลของรัฐ หรือสภากาชาดไทยว่าได้ปฏิบัติงานครบตามเวลาดังกล่าวตลอดจนผ่านการประเมินเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ให้มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกประเภทสามัญทั้งนี้ คณะกรรมการต้องพิจารณาและมีมติเห็นชอบ”

มาตรา 11 ให้ยกเลิกมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน
.....(หลักเกณฑ์ข้อ 9)

“มาตรา 12 สมาชิกประเภทสามัญมีสิทธิและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) รับใบอนุญาต และบัตรประจำตัวตามข้อบังคับแพทยสภา

(2) ขอนหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ขอประกาศนียบัตร หรือหนังสือแสดงวุฒิอื่น ๆ ในการวิชาชีพเวชกรรมโดยปฏิบัติตามข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการนั้น

(3) แสดงความเห็นเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของแพทยสภาส่งไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและในกรณีที่สมาชิกร่วมกันตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป เสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับกิจการของแพทยสภา คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เสนอทราบโดยมิชักช้า

(4) เลือก รับเลือก หรือรับเลือกตั้งเป็นกรรมการ

(5) ต้องผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพและปฏิบัติตนตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

(6) ต้องแจ้งการย้ายที่อยู่ทั้งในทะเบียนบ้านและที่อยู่ติดต่อได้ ตลอดจนการเปลี่ยนชื่อและนามสกุลต่อเลขาธิการแพทยสภา ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีการดำเนินการดังกล่าว

ในกรณีที่สมาชิกไม่แจ้งการย้ายอยู่ในทะเบียนบ้าน การเปลี่ยนชื่อและนามสกุลต่อแพทยสภาให้ถือที่อยู่ ชื่อ นามสกุล ตามข้อมูลที่ให้ไว้ต่อแพทยสภา”

มาตรา 12 ให้ยกเลิก (3) และ (4) ของมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความดังต่อไปนี้(หลักเกณฑ์ข้อ 10)

“(3) คณะกรรมการให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะเห็นว่าเป็นผู้นำมา ซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพตามมาตรา 11/1 (5) หรือ (6)

(4) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 11/1 (1) (7) หรือ (8)”

มาตรา 13 ให้ยกเลิก มาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความดังต่อไปนี้(หลักเกณฑ์ข้อ 11)

“มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการแพทยสภา" โดยมีกรรมการจากการแต่งตั้ง 10 คน และกรรมการโดยการเลือกตั้ง 20 คน ทั้งนี้กรรมการดังกล่าวต้องมาจากสมาชิกเท่านั้น

กรรมการโดยการแต่งตั้ง 10 คน ประกอบด้วย

(1) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่า 1 คน

(2) ผู้แทนคณบดีโดยเลือกกันเอง 5 คน

(3) ผู้แทนกระทรวงกลาโหมมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าเจ้ากรม และนายแพทย์ใหญ่สำนักงานตำรวจ

แห่งชาติ โดยเลือกกันเอง 1 คน

(4) ประธานชมรมแพทย์โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป 1 คน

(5) ผู้แทนสมาคมโรงพยาบาลเอกชน 1 คน

(6) ผู้แทนแพทยสมาคมแห่งประเทศไทย 1 คน

ในการเลือกกรรมการ (1) (2) และ (3) ให้เป็นไปตามประกาศของแพทยสภา

ในกรณีที่กรรมการตาม (1) (2) และ (3) พ้นจากตำแหน่งให้ดำเนินการคัดเลือกตามวรรคสามต่อไปโดยไม่ชักช้าภายใน 60 วัน

กรรมการตามวรรคสองต้องมาประชุมด้วยตนเองเท่านั้น”

หมายเหตุ คณะกรรมการแพทยสภาได้เสนอความเห็นเพิ่มเติมดังนี้

“มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการแพทยสภา" โดยมีกรรมการจากการแต่งตั้ง 18 คน และกรรมการโดยการเลือกตั้ง 18 คน ทั้งนี้กรรมการดังกล่าวต้องมาจากสมาชิกเท่านั้น

กรรมการโดยการแต่งตั้ง 18 คน ประกอบด้วย

(1) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่าซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม 3 คน

(2) ผู้แทนคณบดีโดยเลือกกันเอง 9 คน

(3) เจ้ากรมแพทย์ทหารบก 1 คน

(4) เจ้ากรมแพทย์ทหารเรือ 1 คน

- (5) เจ้ากรมทหารอากาศ 1 คน
- (6) นายแพทย์ใหญ่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 1 คน
- (7) ผู้แทนองค์กรส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม 1 คน
- (8) ผู้แทนแพทยสมาคมแห่งประเทศไทย 1 คน

ในการเลือกกรรมการ (2) และ (7) ให้เป็นไปตามประกาศของแพทยสภา

ในกรณีที่กรรมการตาม (2) และ (7) พ้นจากตำแหน่งให้ดำเนินการคัดเลือกตามวรรคสามต่อไปโดยไม่ชักช้าภายใน 60 วัน

กรรมการตามวรรคสองต้องมาประชุมด้วยตนเองเท่านั้น”

มาตรา 14 ให้ยกเลิกมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความดังต่อไปนี้
.....(หลักเกณฑ์ข้อ 12)

“มาตรา 15 ให้มีคณะกรรมการบริหารแพทยสภา 11 คน ประกอบด้วย

- (1) นายกแพทยสภา เป็นประธานกรรมการบริหาร
- (2) อุปนายกแพทยสภาคนที่หนึ่ง เป็นรองประธานคนที่หนึ่ง
- (3) อุปนายกแพทยสภาคนที่สอง เป็นรองประธานคนที่สอง
- (4) เภรฎฎฎฎ 1 คนเป็นกรรมการ
- (5) กรรมการบริหาร 5 คนเป็นกรรมการ
- (6) เลขาธิการแพทยสภา เป็นเลขานุการ
- (7) รองเลขาธิการแพทยสภา เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้กรรมการโดยการแต่งตั้ง และกรรมการโดยการเลือกตั้งประชุมกันเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่างๆ ดังนี้

- (1) นายกแพทยสภา
- (2) อุปนายกแพทยสภาคนที่หนึ่ง 1 คน
- (3) อุปนายกแพทยสภาคนที่สอง 1 คน

ให้นายกแพทยสภาเลือกกรรมการตามมาตรา 14 วรรคหนึ่ง เพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการหนึ่งคน และเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการ และเภรฎฎฎฎอีกตำแหน่งละหนึ่งคน ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของที่ประชุมกรรมการ

ให้คณะกรรมการแพทยสภาแต่งตั้งกรรมการบริหารตามมาตรา 15 (5) จากกรรมการตามมาตรา 14 วรรคหนึ่งจำนวน 5 คน

ให้เลขาธิการแพทยสภาแต่งตั้งผู้ช่วยเลขาธิการแพทยสภาจากสมาชิกได้ไม่เกิน 6 คน

คณะกรรมการบริหารแพทยสภาตามวรรคหนึ่งให้ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ที่นายกแพทยสภาพ้นจากตำแหน่ง ให้กรรมการบริหารทุกตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่งและให้มีการเลือกตั้งกรรมการบริหารทุกตำแหน่งใหม่ภายในการประชุมครั้งต่อไป แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 60 วัน

ในกรณีที่คณะกรรมการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 18 ให้คณะกรรมการชุดดังกล่าวรักษาการ จนกว่าจะมีคณะกรรมการชุดใหม่ “

หมายเหตุ คณะกรรมการแพทยสภาได้เสนอความเห็นเพิ่มเติมดังนี้

“มาตรา 15 ให้มีคณะกรรมการบริหารแพทยสภา 12 คน ประกอบด้วย

- (1) นายกแพทยสภา เป็นประธานกรรมการบริหาร
- (2) อุปนายกแพทยสภาคนที่หนึ่ง เป็นรองประธานคนที่หนึ่ง
- (3) อุปนายกแพทยสภาคนที่สอง เป็นรองประธานคนที่สอง
- (4) เภรฎก 1 คนเป็นกรรมการ
- (5) กรรมการบริหาร 5 คนเป็นกรรมการ
- (6) เลขธิการแพทยสภา เป็นเลขานุการ
- (7) รองเลขธิการแพทยสภา 2 คนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้กรรมการโดยการแต่งตั้ง และกรรมการโดยการเลือกตั้งประชุมกันเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่ง ต่างๆ ดังนี้

- (1) นายกแพทยสภา
- (2) อุปนายกแพทยสภาคนที่หนึ่ง 1 คน
- (3) อุปนายกแพทยสภาคนที่สอง 1 คน

ให้นายกแพทยสภาเลือกกรรมการตามมาตรา 14 วรคหนึ่ง เพื่อดำรงตำแหน่งเลขธิการหนึ่งคน และเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งรองเลขธิการจำนวนสองคน และเภรฎกหนึ่งคน ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของที่ประชุมกรรมการ

ให้คณะกรรมการแพทยสภาแต่งตั้งกรรมการบริหารตามมาตรา 15 (5) จากกรรมการตามมาตรา 14 วรคหนึ่งจำนวน 5 คน

ให้เลขธิการแพทยสภาแต่งตั้งผู้ช่วยเลขธิการแพทยสภาจากสมาชิกได้ไม่เกิน 6 คน

คณะกรรมการบริหารแพทยสภาตามวรคหนึ่งให้ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ที่นายกแพทยสภาพ้นจากตำแหน่ง ให้กรรมการบริหารทุกตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่งและให้มีการเลือกตั้งกรรมการบริหารทุกตำแหน่งใหม่ภายในการประชุมครั้งต่อไป แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 60 วัน

ในกรณีที่คณะกรรมการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 18 ให้คณะกรรมการชุดดังกล่าวรักษาการ จนกว่าจะมีคณะกรรมการชุดใหม่ “

มาตรา 15 ให้เพิ่มมาตรา 15/1 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 ดังต่อไปนี้
.....(หลักเกณฑ์ข้อ 13)

“มาตรา 15/1 ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจ หน้าที่ดังนี้

- (1) ติดตาม วางแผนและดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของแพทยสภา
- (2) บริหารกิจการแพทยสภาเกี่ยวกับการเงิน การบุคคล การพัสดุและการอื่นใดตามที่แพทยสภา

ประกาศกำหนด

- (3) ควบคุม ดูแลและอนุมัติค่าใช้จ่ายในโครงการตามวัตถุประสงค์โครงการละไม่เกิน 500,000 บาท
- (4) ดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมีมติมอบหมาย
- (5) เสนอและขอมติในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจของคณะกรรมการ
- (6) สรุปผลดำเนินการประจำปีต่อคณะกรรมการเพื่อทราบ”

มาตรา 16 ให้เพิ่มเติม (4) และ (5) ของมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 ดังต่อไปนี้
.....(หลักเกณฑ์ข้อ 14)

- “ (4) ต้องไม่มีจิตบกพร่อง โรคจิต หรือจิตฟั่นเฟือน
- (5) ไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับแพทยสภา”

มาตรา 17 ให้ยกเลิกมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
.....(หลักเกณฑ์ข้อ 15)

“มาตรา 18 กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปีและอาจได้รับเลือกตั้งใหม่ได้

กรรมการบริหาร ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี และอาจได้รับเลือกใหม่
อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งบริหารใด ๆ เมื่อรวมกันเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้ ”

มาตรา 18 ให้ยกเลิกมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
.....(หลักเกณฑ์ข้อ 16)

“มาตรา 19 นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 15 วรรคหก มาตรา 18 หรือมาตรา 20 วรรคสี่
แล้ว กรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับเลือกตั้งและกรรมการในคณะกรรมการบริหารซึ่งดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ให้
พ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา 13 หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา 17”

มาตรา 19 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่ง และให้เพิ่มเติมวรรคห้าของมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวช
กรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (หลักเกณฑ์ข้อ 17)

“มาตรา 20 เมื่อตำแหน่งกรรมการโดยการเลือกตั้งว่างลงก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการเลื่อน
กรรมการโดยการเลือกตั้งลำดับต่อไป ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา 11/1 เป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างในการประชุม
ครั้งต่อไป แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 60 วัน

วรรคห้า (เพิ่มเติม) การดำรงตำแหน่งของกรรมการโดยการเลือกตั้งตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรค
สาม และวรรคสี่ ให้ถือว่าเป็นการดำรงตำแหน่งหนึ่งวาระ”

มาตรา 20 ให้ยกเลิก (2) (3) (4) และให้เพิ่มเติม (5) (6) (7) และ (8) ของมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพ
เวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน(หลักเกณฑ์ข้อ 18)

“มาตรา 21 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(2) ออกระเบียบและแต่งตั้งคณะกรรมการเกี่ยวกับการบริหารการเงิน การบริหารบุคคล การ
บริหารพัสดุและการอื่นใดเกี่ยวกับการบริหารกิจการแพทยสภา

(3) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่ง
วัตถุประสงค์และการบริหารกิจการของแพทยสภา

(4) ออกข้อบังคับ ได้ดังต่อไปนี้

(ก) การเป็นสมาชิก

(ข) การกำหนดโรคตามมาตรา 11/1 (8)

(ค) การกำหนดค่าธรรมเนียมอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดไว้ในอัตราค่าธรรมเนียมท้าย
พระราชบัญญัตินี้

(ง) การเลือกตั้งกรรมการแพทยสภาตามมาตรา 14

(จ) การเลือกตั้งกรรมการโดยตำแหน่งตามมาตรา 15

(ฉ) หลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต การต่อใบอนุญาต การกำหนดแบบและ
ประเภทใบอนุญาต กำหนดแบบและประเภทบัตรสมาชิก

(ช) หลักเกณฑ์การออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบ
วิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ประกาศนียบัตรและหนังสือแสดงวุฒิอื่น ๆ ในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(ซ) การรักษาจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพเวชกรรม

(ฌ) การประชุมคณะกรรมการและคณะกรรมการ

(ญ) การจัดตั้ง การดำเนินการ และการเลิกวิทยาลัยวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่างๆ รวมทั้ง
หน่วยงานหรือองค์กรใด ๆ เพื่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งหรือมอบหมาย

(ฎ) คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามมาตรา 28

(ฏ) เรื่องอื่น ๆ ตามมติคณะกรรมการ อันอยู่ในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของแพทยสภา หรือ
อยู่ในอำนาจหน้าที่ของแพทยสภาตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น

ข้อบังคับของแพทยสภาที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(5) ออกคำสั่งให้สมาชิกที่สงสัยว่าจะมีจิตบกพร่อง โรคจิต โรคจิตฟั่นเฟือน หรือโรคอื่นใดตาม
ประกาศแพทยสภาไปรับการตรวจและบำบัดรักษา

เพื่อความปลอดภัยของผู้รับบริหารเวชกรรม ให้สมาชิกตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในระหว่างการบำบัดรักษา
หยุดการประกอบวิชาชีพเวชกรรมไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าคณะกรรมการจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(6) ประกาศกำหนดค่าธรรมเนียมอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดไว้ในอัตราค่าธรรมเนียมท้าย
พระราชบัญญัตินี้

(7) ประกาศ หรือมีมติหรือข้อกำหนดอื่นใดเกี่ยวกับการรักษาจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพเวชกรรม เป็นการเฉพาะเรื่องโดยจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(8) ประกาศ ระเบียบ มติหรือข้อกำหนดอื่นใดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของ แพทยสภา”

มาตรา 21 ให้ยกเลิก (4) (6) และให้เพิ่ม (7) ของมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน(หลักเกณฑ์ข้อ 19)

“(4) เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่

(ก) ควบคุมบังคับบัญชาและการบริหารเจ้าหน้าที่แพทยสภาทุกระดับ

(ข) ควบคุมรับผิดชอบในงานธุรการทั่วไปของแพทยสภา

(ค) รับผิดชอบในการดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมและ ทะเบียนอื่น ๆ

(ง) ควบคุม และการบริหารพัสดุของแพทยสภา

(จ) เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

(ช) หน้าที่อื่นๆที่คณะกรรมการมอบหมาย

(6) เภรฎญกมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบเกี่ยวกับบริหารการบัญชี การเงิน และ การงบประมาณของแพทยสภา

(7) ผู้ช่วยเลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

มาตรา 22 ให้ยกเลิกวรรคสองและวรรคสามของมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน(หลักเกณฑ์ข้อ 20)

“วรรคสอง มติของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งเสียงในการ ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด ถ้ามีความเห็น แย้งด้วยวาจาหรือเป็นหนังสือให้บันทึกความเห็นแย้งดังกล่าวพร้อมเหตุผลไว้ในรายงานการประชุมได้

วรรคสาม ในกรณีให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา 11/1 (5) (6) (7) หรือ (8) มติของ ที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวน กรรมการที่มาประชุมในครั้งนั้น ”

มาตรา 23 ให้ยกเลิก (1) (2) (3) (4) วรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวช กรรมพ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (หลักเกณฑ์ข้อ 21)

“(1) การออกข้อบังคับของแพทยสภาที่เกี่ยวข้องกับสมาชิก

(2) การให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา 11/1 (5) (6) (7) หรือ (8)

(วรรคสาม) ให้นายกแพทยสภาเสนอมติในเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบ ตามวรรคหนึ่งจาก สภานายกพิเศษโดยมิชักช้า สภานายกพิเศษอาจมีคำสั่งยับยั้ง ทบทวนหรือมีความเห็นอื่นใดเกี่ยวกับมติของกรรมการ

แพทยสถานนั้นได้ ในกรณีที่มีได้ยั้ง ทบทวนหรือมีความเห็นอื่นใดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมติที่นายกแพทย
สภาเสนอ ให้ถือว่าสภานายกพิเศษให้ความเห็นชอบมตินั้น

(วรรคสี่) ถ้าสภานายกพิเศษยั้ง ทบทวนหรือมีความเห็นอื่นใดตามวรรคสาม ให้คณะกรรมการ
ประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ในการประชุมครั้งต่อไปทั้งนี้ไม่เกินหกสิบวัน ถ้ามีเสียงยืนยันมติไม่น้อยกว่าสองในสามของ
จำนวนกรรมการที่มาประชุมในครั้งนั้น ก็ให้ดำเนินการตามมตินั้นได้”

มาตรา 24 ให้ยกเลิกความใน (3) (4) (5) (6) และ (7) ของมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรมพ.ศ.
2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน(หลักเกณฑ์ข้อ 22)

“(3) นักเรียน นักศึกษา หรือผู้รับการฝึกอบรม ในความควบคุมของสถาบันการศึกษาของ
รัฐบาล สถาบันการศึกษาที่รัฐบาลอนุมัติให้จัดตั้ง สถาบันทางการแพทย์ของรัฐบาล สถาบัน การศึกษาหรือสถาบันทาง
การแพทย์อื่นหรือหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนที่คณะกรรมการรับรอง ที่กระทำการฝึกหัดหรือฝึกอบรมวิชาชีพ
เวชกรรม หรือการประกอบโรคศิลปะภายใต้ความควบคุมของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกหัด หรือผู้ให้การฝึกอบรม ซึ่งเป็นผู้
ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบโรคศิลปะ

(4) บุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมบางประเภทที่ปฏิบัติงานในสถานพยาบาลรัฐ
สภาภาษาไทย สถานพยาบาลเอกชน หรือหน่วยงานอื่นใดในความควบคุมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ตาม
ประกาศแพทยสภาในราชกิจจานุเบกษา

(5) ผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข ประกอบวิชาชีพเวช
กรรมบางประเภทตามประกาศแพทยสภาในราชกิจจานุเบกษา

(6) การประกอบวิชาชีพเวชกรรมของที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวช
กรรมของต่างประเทศในสถานพยาบาลของรัฐ สภาภาษาไทย หรือสถานพยาบาลเอกชนเป็นการชั่วคราว ทั้งนี้ตาม
ข้อบังคับ ประกาศหรือมติของคณะกรรมการ ”

มาตรา 25 ให้ยกเลิกมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
.....(หลักเกณฑ์ข้อ 23)

“**มาตรา 27** ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำว่า แพทย์ นายแพทย์ แพทย์หญิง หรือนายแพทย์หญิง หรือใช้อักษรย่อ
นพ. หรือ พญ. ที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีเจตนาเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทั้งนี้ รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือ
ยินยอมให้ผู้อื่นกระทำได้กล่าวให้แก่ตน เว้นแต่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม”

มาตรา 26 ให้ยกเลิกมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
.....(หลักเกณฑ์ข้อ 24)

“**มาตรา 28** ห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจหรือเชื่อว่าเป็นผู้มีความรู้ความ
ชำนาญหรือผู้เชี่ยวชาญ ในการประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ ทั้งนี้รวมถึงการใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่น
กระทำได้กล่าวให้แก่ตน เว้นแต่ผู้ได้รับหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวช

กรรมสาขานั้นๆ จากแพทยสภาหรือที่แพทยสภารับรองหรือผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดใน
ข้อบังคับแพทยสภา”

มาตรา 27 ให้ยกเลิกมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน(หลักเกณฑ์ข้อ 25)

“**มาตรา 29** การออกหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการ
ประกอบวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ และการออกประกาศนียบัตรหรือหนังสือแสดงวุฒิอื่น ๆ ในการประกอบวิชาชีพ
เวชกรรม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของข้อบังคับแพทยสภา”

มาตรา 28 ให้ยกเลิกมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน(หลักเกณฑ์ข้อ 26)

“**มาตรา 30** ให้คณะกรรมการออกข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการขึ้น
ทะเบียน การออกใบอนุญาต การต่อใบอนุญาต และบัตรสมาชิกของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ใบอนุญาตของสมาชิกแพทยสภาให้มีอายุห้าปี

คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดใบอนุญาตประเภทใดประเภทหนึ่งได้ไม่เกินห้าปี รวมทั้งจำกัดขอบเขต
และเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพเวชกรรมบางประการของใบอนุญาตประเภทดังกล่าว ทั้งนี้ตามข้อบังคับแพทยสภา

ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งได้รับใบอนุญาตอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ใบอนุญาต
นั้นได้ต่อไป โดยผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวต้องมาทำบัตรสมาชิกผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมทุกห้าปี ”

มาตรา 29 ให้ยกเลิกมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน(หลักเกณฑ์ข้อ 27)

“**มาตรา 31** ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องรักษาจริยธรรมและมาตรฐานวิชาชีพเวชกรรมตาม
ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ มติ หรือการอื่นใดตามที่คณะกรรมการกำหนดซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมจะรับผิดชอบทางอาญาเฉพาะกรณีกระทำผิดโดยเจตนาหรือประมาทเลินเล่อ
อย่างร้ายแรง”

มาตรา 30 ให้ยกเลิกมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน(หลักเกณฑ์ข้อ 28)

“**มาตรา 32** ผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำหรือการบริหารเวชกรรมที่อาจฝ่าฝืนจริยธรรมหรือ
มาตรฐานวิชาชีพเวชกรรม ผู้นั้นอาจยื่นคำกล่าวหาผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้นั้นต่อแพทยสภา

บุคคลอื่นนอกจากกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่มีพฤติการณ์ที่อาจฝ่าฝืนจริยธรรมหรือมาตรฐานวิชาชีพเวชกรรม โดยให้ยื่นคำกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้นั้นต่อแพทยสภา

คณะกรรมการอภจกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่มีพฤติการณ์ที่อาจฝ่าฝืนจริยธรรมหรือมาตรฐานวิชาชีพเวชกรรมโดยให้เลขาธิการแพทยสภาเป็นผู้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการ

การกล่าวหาหรือการกล่าวโทษตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม สิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการกระทำหรือการบริบาลเวชกรรมที่อาจฝ่าฝืนจริยธรรมหรือมาตรฐานวิชาชีพเวชกรรม และรู้ตัวผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ทั้งนี้ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่มีการกระทำหรือการบริบาลดังกล่าว

ในกรณีที่พ้นอายุความการกล่าวหาหรือกล่าวโทษ หากคณะกรรมการเห็นว่าเพื่อการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะคณะกรรมการอาจรับคำกล่าวหาหรือกล่าวโทษเพื่อดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงได้

การถอนเรื่องร้องเรียนตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม ไม่เป็นเหตุให้ระงับหรือยุติการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่คณะกรรมการมีมติให้ระงับหรือยุติการดำเนินการดังกล่าวด้วยมติไม่น้อยกว่าสองในสามของคณะกรรมการที่มาประชุมในครั้งนั้น”

มาตรา 31 ให้ยกเลิกมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน(หลักเกณฑ์ข้อ 30)

“**มาตรา 33** เมื่อแพทยสภาได้รับคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษตามมาตรา 32 ให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อประธานคณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยมิชักช้า”

มาตรา 32 ให้ยกเลิกมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน(หลักเกณฑ์ข้อ 29)

“**มาตรา 34** คณะอนุกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าคณะละสามคน ให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่ได้รับตามมาตรา 33 แล้วทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอคณะอนุกรรมการถ่วงคตจริยธรรมเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ

คณะอนุกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากเลขาธิการ ในกรณีที่จำเป็นให้เสนอเรื่องขอขยายเวลาต่อคณะกรรมการพร้อมเหตุผล ทั้งนี้คณะกรรมการจะขยายระยะเวลาให้อีกได้ไม่เกินเก้าสิบวัน

ถ้าผู้ถูกร้องเรียนไม่ทำคำชี้แจงหรือคำโต้แย้งหรือส่งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้ภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือเวลาที่ขยายให้โดยไม่แจ้งเหตุผล ให้ถือว่าคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษนั้นมีมูลและให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวสรุปรายงานพร้อมทั้งเสนอความเห็นให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณา ถ้าคณะกรรมการเห็นชอบตามที่เสนอให้ส่งคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษนั้นไปยังคณะอนุกรรมการพิจารณาคตจริยธรรม

ในกรณีที่ผู้ถูกร้องเรียนส่งคำชี้แจงหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเมื่อพ้นระยะเวลาตามวรรคสาม ให้เลขาธิการส่งคำชี้แจงหรือพยานหลักฐานดังกล่าวไปยังคณะอนุกรรมการพิจารณาคตจริยธรรมเพื่อประกอบสำนวนการ

พิจารณาคดีต่อไป

มาตรา 33 ให้ยกเลิกมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้เพิ่มมาตรา 35/1 โดยให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน.....(หลักเกณฑ์ข้อ 30)

“มาตรา 35 ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองคดีจริยธรรม จำนวน 15 คน ดังต่อไปนี้

- (1) กรรมการแพทยสภา จำนวน 9 คน
- (2) สมาชิกแพทยสภา จำนวน 3 คน
- (3) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการพิจารณาคดีทางปกครองและไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทาง

การเมือง จำนวน 3 คน ดังนี้

- (ก) อัยการ 1 คน
- (ข) อดีตผู้พิพากษา 1 คน
- (ค) อดีตข้าราชการตำรวจ 1 คน

การคัดเลือกกรรมการตาม (2) และ (3) ให้เป็นไปตามประกาศแพทยสภา

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้
ในกรณีที่คณะกรรมการกลั่นกรองคดีจริยธรรมพ้นตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการใหม่ ให้อนุกรรมการดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ
กลั่นกรองคดีจริยธรรมชุดใหม่

นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสาม ให้อนุกรรมการพ้นตำแหน่งตามมาตรา 13 มาบังคับ
ใช้โดยอนุโลม

ในการประชุมของคณะกรรมการให้นำข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ
แพทยสภามาใช้บังคับโดยอนุโลม”

“มาตรา 35/1 ให้คณะกรรมการกลั่นกรองคดีจริยธรรมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณารายงานและความเห็นของคณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงพร้อมทั้งเสนอความเห็นต่อ
คณะกรรมการเพื่อพิจารณาตามมาตรา 35/2

(2) พิจารณาสำนวนและความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรมพร้อมทั้งเสนอความเห็น
ต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา 36/2”

มาตรา 34 ให้เพิ่มมาตรา 35/2 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 ดังต่อไปนี้
.....(หลักเกณฑ์ข้อ 31)

“มาตรา 35/2 เมื่อคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นของคณะกรรมการแสวงหา
ข้อเท็จจริงและคณะกรรมการกลั่นกรองคดีจริยธรรมแล้วให้คณะกรรมการพิจารณารายงานและความเห็นดังกล่าว
และมีมติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) ให้คณะกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อเสนอให้คณะกรรมการ

พิจารณา

(2) ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรมทำการพิจารณาคดีในกรณีที่เห็นว่าคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษมีมูล

(3) ให้ยกคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษในกรณีที่เห็นว่าคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษนั้นไม่มีมูล
มติตามวรรคหนึ่ง (3) ไม่ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง”

มาตรา 35 ให้ยกเลิกมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
.....(หลักเกณฑ์ข้อ 32)

“**มาตรา 36** คณะอนุกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรมประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าคณะละสามคน และให้คณะอนุกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่พิจารณาคดีจริยธรรม สรุปผลและเสนอสำนวนการพิจารณาคดีพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะอนุกรรมการกลั่นกรองคดีจริยธรรมเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา 36/2

คณะอนุกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรมต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากเลขาธิการ ในกรณีที่จำเป็นอาจขยายระยะเวลาการพิจารณาคดีอีกได้โดยให้คณะอนุกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรมเสนอเรื่องขอขยายระยะเวลาต่อคณะกรรมการพร้อมเหตุผล ทั้งนี้ คณะกรรมการจะขยายระยะเวลาให้อีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยสี่สิบวัน”

มาตรา 36 ให้ยกเลิกมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้เพิ่มมาตรา 36/1 โดยใช้ความต่อไปนี้(หลักเกณฑ์ข้อ 32)

“**มาตรา 36/1** ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรมแจ้งคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษและส่งสำเนาคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษพร้อมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มทำการพิจารณาคดีเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษทำคำชี้แจงหรือคำโต้แย้งหรือส่งพยานหลักฐานใด ๆ มาให้ประธานคณะอนุกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรม

คำชี้แจงหรือคำโต้แย้งหรือพยานหลักฐานให้ยื่นต่อประธานตามวรรคหนึ่งภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษมีสิทธิขอขยายระยะเวลาในการยื่นคำชี้แจงหรือคำโต้แย้งหรือส่งพยานหลักฐานดังกล่าวได้ แต่ทั้งนี้ประธานคณะอนุกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรมจะขยายระยะเวลาให้ได้ ไม่เกินสามสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษไม่ดำเนินการตามวรรคสองและไม่มารับการสอบสวนตามหมายเรียก เมื่อภายหลังเวลาที่กำหนดหรือเวลาที่ขยายให้โดยไม่แจ้งเหตุผล ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรมดำเนินการพิจารณาตามพยานหลักฐานเท่าที่มีอยู่ เพื่อสรุปผลและเสนอสำนวนการพิจารณาคดีพร้อมทั้งความเห็นต่อคณะอนุกรรมการกลั่นกรองคดีจริยธรรมเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา 36/2”

มาตรา 37 ยกเลิกมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้เพิ่มมาตรา 36/2 โดยให้ความต่อไปนี้.....(หลักเกณฑ์ข้อ 33)

“**มาตรา 36/2** ให้คณะกรรมการพิจารณาสำนวนการพิจารณาคดีพร้อมทั้งความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรม และความเห็นของคณะอนุกรรมการกึ่งรองคดีจริยธรรมตามมาตรา 36 บรรคหนึ่ง

ในการพิจารณาตามวรรคหนึ่งคณะกรรมการอาจมีมติให้คณะอนุกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรมหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้

คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดและออกคำสั่งแพทยสภาดังต่อไปนี้

- (1) ยกคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษ
- (2) ลงโทษทางจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมซึ่งมีสามสถาน ได้แก่
 - (ก) ภาคทัณฑ์
 - (ข) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี
 - (ค) เพิกถอนใบอนุญาต

ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ประพฤติผิดจริยธรรมหรือมาตรฐานวิชาชีพเวชกรรมอันเป็นความผิดหลายกรรมในการกระทำเดียวกัน คณะกรรมการมีอำนาจใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษตามที่เห็นสมควร แต่ถ้ามีการลงโทษพักใช้ใบอนุญาตทุกกรรม โทษพักใช้ใบอนุญาตดังกล่าวรวมกันแล้วต้องไม่เกินตามที่กำหนดไว้ในวรรคสอง (2) (ข)

ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ประพฤติผิดจริยธรรมหรือมาตรฐานวิชาชีพเวชกรรมเล็กน้อยและเป็นความผิดครั้งแรก หากคณะกรรมการเห็นว่ามิเหตุอันควรงดโทษ ให้คณะกรรมการว่ากล่าวตักเตือนและแนะนำผู้นั้นเป็นลายลักษณ์อักษรได้

หากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษไม่เห็นด้วยกับคำสั่งแพทยสภาให้อุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพร้อมเหตุผล ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ในการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหกให้คณะกรรมการดำเนินการตามมาตรา 36 และมาตรา 36/1 โดยอนุโลม และต้องแล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน คำสั่งพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 38 ให้ยกเลิกมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน.....(หลักเกณฑ์ข้อ 34)

“**มาตรา 37** ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริง และคณะอนุกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อนุกรรมการแสวงหาข้อเท็จจริง และคณะอนุกรรมการพิจารณาคดี

เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ และมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใดๆ ส่งพยานเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์แก่การแสวงหาข้อเท็จจริงหรือการพิจารณาคดีจริยธรรม”

มาตรา 39 ให้ยกเลิกมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้เพิ่มมาตรา 40/1 มาตรา 40/2 และมาตรา 40/3 โดยใช้ความต่อไปนี้.....**หลักเกณฑ์ข้อ 35)**

“มาตรา 40 เมื่อออกคำสั่งแพทยสภาแล้ว ให้เลขาธิการบันทึกเลขที่คำสั่งและมติคณะกรรมการลงในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ถูกกล่าวหาหรือถูกกล่าวโทษ แล้วให้เลขาธิการส่งคำสั่งแพทยสภาไปยังผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้นั้นและสำเนาคำสั่งไปยังผู้เกี่ยวข้องต่อไปนี้

- (1) ผู้อำนวยการสถานพยาบาลของรัฐหรือผู้ดำเนินการสถานพยาบาลเอกชน
- (2) ผู้บังคับบัญชาสูงสุดในส่วนราชการ หรือผู้ประกอบกิจการสถานพยาบาลที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ถูกลงโทษปฏิบัติงาน
- (3) ประธานอนุกรรมการพิจารณาคดีจริยธรรมและประธานคณะอนุกรรมการกลั่นกรองคดีจริยธรรม

มาตรา 40/1 ในกรณีเป็นคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของผู้ใดให้เลขาธิการส่งสำเนาคำสั่งแพทยสภาไปยังผู้เกี่ยวข้องต่อไปนี้

- (1) ผู้อำนวยการสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ
- (2) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดแห่งท้องที่ซึ่งผู้ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมนั้นได้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมอยู่
- (3) หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ซึ่งผู้ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมอยู่

มาตรา 40/2 การเผยแพร่มติหรือคำสั่งแพทยสภาแก่สื่อมวลชน ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการ

มาตรา 40/3 ผู้ใดถูกคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมเมื่อได้รับคำสั่งแพทยสภาแล้ว ให้ผู้นั้นส่งใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมของตนคืนให้สำนักเลขาธิการแพทยสภาภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งให้เลขาธิการบันทึกคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตลงในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

การนับระยะเวลาการพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตให้นับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นได้รับคำสั่ง”

มาตรา 40 ให้ยกเลิก**มาตรา 45** แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน**(หลักเกณฑ์ข้อ 36)**

“**มาตรา 45** บรรดาคำกล่าวหาหรือคำกล่าวโทษผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ยื่นต่อแพทยสภาก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือและดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 ไปจนกระทั่งคณะกรรมการมีมติหรือวินิจฉัยชี้ขาด”

มาตรา 41 ให้ยกเลิกมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
.....(หลักเกณฑ์ข้อ 36)

“**มาตรา 46** ให้คณะกรรมการแพทยสภาซึ่งอยู่ในตำแหน่งในวันที่ที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา 42 ให้ยกเลิกอัตราท้ายพระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน.....(หลักเกณฑ์ข้อ 37)

มาตรา 43 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

- (1) ค่าขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกแพทยสภา ฉบับละ 5,000 บาท
- (2) ค่าหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ฉบับละ 10,000 บาท